

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 49Csp/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120212873
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120212873.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobkyne: C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX L., zastúpenej právnym zástupcom: JUDr. Barbora Kleinová Bučková, advokátka, so sídlom Priehradka 20, 036 01 Martin, proti žalovanému v 1/ rade: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1 Boulevard Hausmann 75009 Paríž, Francúzsko, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžicova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpenému právnym zástupcom: Advokátska kancelária Nagyová Tenkáč, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, žalovanému v 2/ rade: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX, XXX XX V., v konaní o určenie neexistencie práva na plnenie zo zmluvy, takto

rozhodol:

I. Právo žalovaného v 1/ rade voči žalobkyni na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorených medzi žalobkyňou ako spoludlžníčkou, žalovaným v 1/ rade ako veriteľom a žalovaným v 2/ rade ako dlžníkom n e e x i s t u j e .

II. Žalobkyňa má voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu okresnému súdu dňa 24.11.2017 domáhala, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorená medzi žalovaným v 1/ rade ako veriteľom a žalovaným v 2/ rade ako dlžníkom a žalobkyňou ako spoludlžníkom je neplatná a rozhodol o náhrade trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným v 2/ rade boli manželia od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvoze. Dňa XX.XX.XXXX došlo k uzatvoreniu predmetnej zmluvy, a to medzi žalovaným v 1/ rade ako veriteľom a žalovaným v 2/ rade a ňou ako dlžníkmi, a to na čerpanie úveru vo výške 20 000 eur, s tým, že so žalovaným v 2/ rade sa zaviazali vrátiť celkovú čiastku vo výške 27 803,16 eur. V čase uzatvorenia predmetnej zmluvy boli so žalovaným v 2/ rade manželia a ako manželia nemali zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Tvrdila, že o čerpaní vyššie špecifikovaného úveru nemala žiadnu vedomosť a tento úver bol čerpaný bez jej vedomia. Ďalej tvrdila, že so žalovaným v 2/ rade sa dohodli, že úver budú čerpať jedine a výlučne v bankovej inštitúcii, pričom pôjde o hypotekárny účelový úver. Uviedla, že žalovaný si vyžiadal aktuálne výplatné pásky od žalobcu, a to z toho dôvodu, že údajne tieto výplatné pásky ide predložiť banke, ktorá im má poskytnúť

hypotekárny úver. Následne jej žalovaný v 2/ rade uviedol, že banka im hypotekárny úver zamietla. Nepoprela, že so žalovaným v 2/ rade mali záujem čerpať úver, avšak dohodli sa, že tento budú čerpať len z banky. Zároveň sa dohodli, že najvýhodnejšie bude ak všetky záležitosti súvisiace s úverom bude zabezpečovať a zariaďovať žalovaný v 2/ rade. Koncom augusta 2015 jej finančná poradkyňa oznámila, že hypotekárny úver im nie je možné so žalovaným v 2/ rade poskytnúť, nakoľko žalovaný v 2/ rade je preuverovaný. Táto skutočnosť bola pre ňu nesmierne šokujúca, nakoľko o žiadnych záväzkoch žalovaného v 2/ rade, resp. o ich spoločných záväzkoch nemala vedomosť. Následne zistila, že vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade je spoludlžníčkou na zmluve. O tejto zmluve však nemala žiadnu vedomosť, táto Zmluva bola uzatvorená bez jej vedomia. Keď si zmluvu podrobne pozrela zistila, že podpis ako spoludlžníka nie jej skutočným podpisom, resp. že jej podpis bol na zmluve sfaľšovaný. Nebolo jej zrejmé, akým spôsobom došlo presne k podpísaniu zmluvy, avšak mala za zrejmé, že ona nebola vôbec žalovaným v 1/ rade legitimovaná a nebola vôbec overená jej totožnosť, čo vyplýva aj z prešetrenia Národnej banky Slovensko, ktorá deklarovala, že žalovaný v 1/ rade neoveril totožnosť dlžníka a spoludlžníka za ich fyzickej prítomnosti, iba akceptoval samotné doklady zaslané dlžníkom poštou. Bola názoru, že predmetnú zmluvu podpísal za ňu žalovaný v 2/ rade, ktorý mal záujem získať od žalovaného v 1/ rade finančné prostriedky, aby tieto následne mohol použiť na hazardné hry. Predpokladala, že žalovaný v 1/ rade nechcel poskytnúť finančné prostriedky žalovanému v 2/ rade samotnému, ale vyžadoval aj jej súhlas ako v tom čase manželky bez zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Mala za to, že žalovaný v 2/ rade vedel, že nie je ochotná takúto zmluvu podpísať, nakoľko nemala záujem čerpať žiadny úver v inej ako bankovej inštitúcii. Tvrdila, že žalovaný v 2/ rade za ňu predmetnú zmluvu podpísal. Uviedla, že žalovaný v 2/ rade predmetné finančné prostriedky prehral v hazardných hrách, takže nimi nedisponuje. Bezprostredne po týchto udalostiach podala dňa 01.10.2015 návrh na rozvod manželstva. Žalovaný v 2/ rade predmetný úver vôbec nespláca. Navrhla vykonať dopyt, aby žalovaný v 1/ rade predložil súdu prehľad o splácaní, resp. nesplácaní, úveru. So žalovaným v 1/ rade sa nepodarilo vec mimosúdne urovnať. Podotkla, že vo veci podala aj trestné oznámenie. Zároveň sa dovolala relatívnej neplatnosti zmluvy písomným podaním zo dňa XX.XX.XXXX. Mala za to, že keď sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu v stanovenej 3 ročnej lehote dovolala, právny úkon sa stal neplatným od začiatku. Citovala § 145 OZ. Bola názoru, že uzatvorenie zmluvy o úvere však v žiadnom prípade nie je možné považovať za bežnú vec. Naliehavý právny záujem odôvodňovala tým, že ak by túto žalobu nepodala, žalovaný v 1/ rade ako veriteľ by si voči nej ako spoludlžníkovi mohol uplatniť nárok na zaplatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva titulom zmluvy. V opačnom prípade by bola vystavená riziku, že žalovaný v 1/ rade si uplatní voči nej ako spoludlžníkovi svoje nároky titulom zmluvného záväzku, hoci tento zmluvný záväzok je neplatný. Mala za to, že súdnym deklarováním neplatnosti zmluvy sa terajší stav právnej neistoty vo vzťahu medzi stranami sporu odstráni, čo zakladá aj podľa platnej judikatúry naliehavý právny záujem na takomto určení. Navrhla vypočúť strany sporu a finančného poradcu H. V. ako svedka.

3. Žalovaný v 1/ rade vo vyjadrení k žalobe zo dňa XX.XX.XXXX uviedol, že predmetná úverová zmluva je platným právnym úkonom. Namietal dovolanie sa relatívnej neplatnosti. Zdôraznil, že z jeho strany nedošlo pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy k žiadnemu pochybeniu a postupoval s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi, čo potvrdzuje aj stanovisko Národnej banky Slovensko a v ktorej súvislosti navrhol výsluch žalovaného v 2/ rade. Mal za to, že žalobkyňa mala vedomosť o predmetnom úvere. Dal do pozornosti, že žalobkyňa zaslala žalovanému v 1/ rade prostredníctvom e-mailu zdokladovanie zvyšnej časti výdavkov potrebných pre zdokladovanie účelu úveru, ktoré boli vynaložené na rekonštrukciu domu. Uviedol, že žalobkyňa nijako nepreukázala, že na predmetnej úverovej zmluve nie je jej podpis. Nenahlásila stratu svojho občianskeho preukazu. Mal za to, že postupoval pri uzatváraní Úverovej zmluvy s odbornou starostlivosťou a v rámci následných kontrol nebolo objektívne možné konanie žalovaného v 2/ rade kvalifikovať ako protiprávne. Navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia trestného konania.

4. Žalobkyňa v replike zo dňa 05.02.2018 zotrvala na doterajších tvrdeniach. Mala za to, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy ide o neplatný právny úkon. O čerpaní úveru nemala žiadnu vedomosť. Na čerpanie úveru nedala nikdy súhlas. Zmluvu za ňu podpísal žalovaný v 2/ rade, ktorý mal záujem od žalovaného v 1/ rade získať finančné prostriedky. Jej podpis žalovaný v 2/ rade sfaľšoval. Opätovne zdôraznila relatívnu neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy, keď táto bola uzavretá za trvania manželstva len jedným z manželov. Namietala odbornú starostlivosť žalovaného v 1/ rade. Mala za to, že žalovaný v 1/ rade ju mal telefonicky kontaktovať. Uviedla, že stratu občianskeho preukazu nenahlasovala, žalovaný v 2/ rade sa bez problémov dostal k jej osobným údajom. Považovala za

prirodzené, že manželia si svoje občianske preukazy doma neskrývajú. V čase uzatvorenia zmluvy mali so žalovaným bezproblémové manželstvo, a teda nemala dôvod chrániť si svoj občiansky preukaz. Poukázala, že zmluva bola podpísaná dňa XX.XX.XXXX. a zdokladovanie účelu úveru bolo až dňa XX.XX.XXXX, takže to nijako nepotvrďuje skutočnosť, že zmluvu podpísala. Mala za to, že uvedené môže jedine preukázať skutočnosť, že zmluvu dodatočne schválila. V tejto súvislosti však uviedla, že predmetný email nezaslala ona, ale z jej adresy žalovaný v 2/ rade. Tvrdila, že práve žalovaný v 2/ rade komunikoval so žalovaným v 1/ rade z jej email adresy, čo zistila až z vyjadrenia Národnej banky Slovenska. Ďalej zdôraznila, že k reálnej rekonštrukcii nehnuteľnosti nedošlo a táto stále chátra. Žalovaný v 2/ rade minul finančné prostriedky na hazardné hry, o ktorej skutočnosti netušila. Tiež uviedla, že žalovaný v 2/ rade si vytvoril email konto pod názvom Advokátskej kancelárie AK KRUPA a predstieral, že je právnik, s ktorým v domnení, že jej poskytuje právne rady odborník, emailom komunikovala a dokonca mu uhradila zálohu za poskytované právne služby vo výške 4x 150 eur. Následne z odpovedi skutočnej advokátskej kancelárie AK - KRUPA s.r.o. sa dozvedela, že bolo zneužitie meno tejto advokátskej kancelárie žalovaným v 2/ rade. Ďalej uviedla, že porovnaním podpisu na predmetnej úverovej zmluve a na predložennom splnomocnení udelenom advokátovi na zastupovanie je jednoznačne voľným okom zrejmé, že na zmluve nie je jej podpis. V tomto smere navrhla znalecké dokazovanie z odboru pismoznalctva, odvetvie ručné písmo.

5. Žalovaný v 1/ rade v duplike zo dňa XX.XX.XXXX. zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Zdôraznil, že tvrdenia žalobkyne, že k reálnej rekonštrukcii nedošlo sú v priamom rozpore s listinnými dôkazmi a s jej konaním, keď dňa 1X.XX.XXXX mu predložila zdokladovanie zvyšnej časti výdavkov za účelom preukázania účelu úveru.

6. Žalovaný v 2/ rade sa k žalobe v súdom stanovenej lehote písomne nevyjadril.

7. Súd nariadil na deň XX.XX.XXXX predbežné prejedanie sporu a nadväzne v súlade s § 171 ods. 2 CSP pokračoval v konaní a nariadil samotné pojednávanie, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a vo veci samej rozhodol, za prítomnosti žalobkyne a žalovaného v 1/ rade. Žalovaný v 2/ rade sa na vytýčený termín pojednávania nedostavil.

8. Žalobkyňa zotrvala na žalobe v celom rozsahu tak ako ju vymedzila písomne. Zdôraznila, že nikdy neprejavila vôľu predmetnú zmluvu uzavrieť a túto zmluvu nepodpísala. Nad rámec uviedla, že žalovaný v 2/ rade nemá záujem vec konštruktívne riešiť.

9. Žalovaný v 1/ rade žiadal žalobu zamietnuť. Poukazoval najmä na to, že žalobkyňa nepreukázala, že zmluvu nepodpísala. Mal za to, že neobstojí námietka žalobkyne, že nekonal s odbornou starostlivosťou. Uviedol, že identifikácia žiadateľov sa vykonáva na základe jeho vnútorných predpisov s tým, že ako veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi posudzuje schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Mal za to, že postupoval v súlade s odbornou starostlivosťou vyplývajúcej mu z právnych a vnútorných predpisov.

10. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom zo dňa 21.06.2018 č.k. 41Csp/273/2017-146 žalobu žalobkyne zamietol, keď dospel k záveru o procesnej neprípustnosti predmetnej žaloby.

11. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 16.02.2019 sp. zn. 9Co/329/2018 v poradí prvý rozsudok okresného súdu zo dňa 21.06.2018 č.k. 41Csp/273/2017-146 potvrdil.

12. Žalobkyňa podala proti rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 16.02.2019 sp. zn. 9Co/329/2018 dovolanie.

13. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 7Cdo/268/2019-274 zo dňa 25.11.2020 rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.02.2019 sp. zn. 9Co/329/2018 a rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 21.06.2018 č.k. 41Csp/273/2017-146 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

14. Najvyšší súd SR uviedol, že predmet sporu v danej veci nie je možné jednoznačne ustáliť, keď zo samotného petitu žaloby síce vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala vyslovenia neplatnosti spornej zmluvy a prísne formalisticky bolo možné potom danú vec podriaďiť pod procesný režim § 137 písm. d) CSP, ale z obsahu žaloby tiež vyplýva, že mohlo ísť aj o žalobu v režime § 137 písm. c) CSP. V takom prípade mal ale petit žaloby spočívať v určení, či tu právo je alebo nie je, teda nešlo by o neplatnosť spornej

zmluvy. Pokiaľ žalobkyňa figurovala v spornej zmluve ako jej účastník je tiež nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľský spor, na ktorý okrem všeobecných hmotnoprávných a procesnoprávných ustanovení dopadá aj režim spotrebiteľských zmlúv. Konštatoval, že záver súdov nižšej inštancie, že predmetná žaloba je procesne neprípustná bol predčasný, okresný súd nepostupoval podľa § 129 CSP, okresný súd nezohľadnil a odvolací súd nesprávne vyhodnotil prípadný naliehavý právny záujem žalobkyne podľa § 137 písm. c) CSP. Najvyšší súd uložil okresnému súdu za účelom ustálenia predmetu sporu žalobkyňu poučiť o nedostatkoch ňou podanej žaloby a vyzvať ju, aby ich v ním určenej lehote odstránila v súlade s § 129 CSP. Ďalší postup súdu prvej inštancie bude závisieť od ustáleného predmetu sporu.

Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

15. Okresný súd tak následne uznesením zo dňa 15.12.2020 (č.l. 283 spisu) vyzval žalobkyňu pod následkom odmietnutia podania na odstránenie väd žaloby v zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu SR. Žalobkyňu vyzval na zosúladenie obsahu žaloby s jej žalobným návrhom, keď obsah žaloby a petitu je mätúci, tak aby okresný súd mohol jednoznačne ustáliť predmet sporu.

16. Žalobkyňa podaním zo dňa 29.12.2020 navrhla zmenu žaloby v znení, že súd určuje, že právo žalovaného v 1/ rade voči žalobkyňi na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorených medzi žalobkyňou ako spoludlžníčkou, žalovaným v 1/ rade ako veriteľom a žalovaným v 2/ rade ako dlžníkom neexistuje. Uviedla, že týmto mení petit žaloby tak, že sa nedomáha určenia neplatnosti predmetnej zmluvy, ale sa domáha žaloby v procesnom režime 137 písm. c) CSP. Petit žaloby teda spočíva v určení, že právo žalovaného v rade 1/ voči žalobkyňi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi žalobcom ako spoludlžníkom, žalovaným v rade 1/ ako veriteľom a žalovaným v rade 2/ ako dlžníkom, neexistuje. Žalobkyňa sa teda nedomáha určenia neplatnosti predmetnej zmluvy, ale určenia, že právo žalovaného v rade 1/ tu nie je. V tejto súvislosti uviedla, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Od počiatku súdneho konania uvádzala, že predmetnú zmluvu nepodpísala. Mala za to, že má jednoznačne v zmysle 137 písm. c) CSP naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby, nakoľko pre žalobkyňu, ktorá je okrem iného aj v pozícii spotrebiteľa, sa s výrokom súdu môže vyriešiť otázka porušovania spotrebiteľských práv žalovaným v rade 1/. Ďalej uviedla, že dňa 15.04.2015 došlo k „uzatvoreniu“ zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX (v celom texte podania aj „zmluva“), a to medzi žalovaným v rade 1/ na strane veriteľa, žalovaným v rade 2/ na strane dlžníka a žalobkyňou na strane spoludlžníka. Poukázala, že ako už bolo uvedené niekoľkokrát, a ako uvedené aj vyplynulo z výsledkov vykonaného dokazovania, podpis žalobkyne na zmluve bol sfaľovaný. Podpis žalobkyne na zmluve nie je podpisom žalobkyne, ale ide o podpis samotného žalovaného v rade 2/, ktorý za žalobkyňu túto zmluvu ako údajný spoludlžník podpísal, t.j. žalovaný v rade 2/ podpis žalobkyne na zmluve sfaľoval. Žalobkyňa od počiatku súdneho konania uvádzala, že predmetnú zmluvu nepodpísala, na podpísanie zmluvy nikdy súhlas nedala (a to ani konkludentný) a zmluva teda bola podpísaná bez vedomia žalobkyne. Žalobkyňa upozornila, že už v podanej žalobe uviedla, že vo veci bolo podané trestné oznámenie na žalovaného v rade 2/, a to na príslušné oddelenie policajného zboru. Trestné konanie bolo pôvodne vedené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Žiline, ČVS: ORP-1399/3-VYS-ZA-2017. V tomto konaní bol súdnym znalcom vypracovaný znalecký posudok, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že podpis žalobkyne na zmluve bol sfaľovaný. Na záver ešte v tejto súvislosti uviedla, že na žalovaného v rade 2/ bola v súvislosti s falšovaním podpisov okrem iného aj na zmluve podaná obžaloba a trestná vec je vedená na tunajšom okresnom súde pod sp. zn. 28T/13/2020. Zo znaleckého posudku (písmo-znaleckého posudku) teda jednoznačne vyplynulo, že podpis žalobkyne na zmluve o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX je sfaľovaný, nie je to vlastnoručný podpis žalobkyne, nakoľko žalobkyňa tieto zmluvy nepodpísala. Keďže žalobkyňa zmluvu nepodpísala, ide jednoznačne o absolútne neplatný právny úkon, a to vo vzťahu k žalobkyňi. Vo vzťahu k otázke naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení doplnila, že výslovný určovací výrok je žiaduci pre právnu istotu žalobkyne. Z napadnutej zmluvy môže byť odvodzovaný postihový nárok voči žalobkyňi, a teda žalovaný v rade 1/ by mohol (neoprávnene) požadovať, aby žalobkyňa zo zmluvy plnila. Vyslovenie určovacieho

výroku je tak nanajvýš potrebné pre jasné a definitívne usporiadanie právnych vzťahov žalobkyne zo zmluvy, a teda pre právnu istotu žalobkyne, čím je naliehavý právny záujem na požadovanom určení jednoznačne daný.

17. Okresný súd uznesením zo dňa 05.03.2021 (č.l. 303 spisu) zmenu žaloby pripustil. Predmetom sporu tak bolo určenie, že právo žalovaného v 1/ rade voči žalobkyni na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorených medzi žalobkyňou ako spoludlžníčkou, žalovaným v 1/ rade ako veriteľom a žalovaným v 2/ rade ako dlžníkom neexistuje.

18. Návrh na zmenu žaloby ako aj uznesenie okresného súdu o zmene žaloby bolo doručené tak žalovanému v 1/ rade, ako aj žalovanému v 2/ rade. Žalovaní bez vyjadrenia.

19. Okresný súd nariadil na deň 20.09.2021 pojednávanie, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, za účasti všetkých strán sporu.

20. Právna zástupkyňa žalobkyne v prednese pred súdom zotrvala na doterajšej argumentácii v spore. Zdôraznila, že žalobkyňa predmetnú zmluvu nikdy nepodpísala, a teda voči žalobkyni sa jedná o absolútne neplatný právny úkon. Opakovane uviedla, že podpis žalobkyne na zmluve sfaľšoval žalovaný v 2/ rade, ktorý poskytnuté peňažné plnenie použil na vlastnú potrebu. Poukázala na znalecký posudok, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že podpis na predmetnej zmluve nepatrí žalobkyni, ale žalovanému v 2/ rade. Predmetnú zmluvu považovala tak voči žalobkyni za absolútne neplatný právny úkon. Mala za to, že žalobkyni z predmetných zmlúv neplynú žiadne práva a povinnosti. Žalovaný v 1/ rade nemá nárok voči žalobkyni sa domáhať z tejto zmluvy plnenia. Uviedla, že súd na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihlíada ex offo, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať. Mala za to, že žaloba je dôvodná, žiadala žalobe vyhovieť. Tiež mala za to, že pri uzatváraní predmetnej zmluvy pochybil aj žalovaný v 1/ rade, ktorý neverifikoval dlžníka. Žalovaný v 1/ rade nikdy nekontaktoval žalobkyňu, či berie úver, komunikoval len so žalovaným v 2/ rade.

21. Právny zástupca žalovaného v 1/ rade namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne v danej veci. Taktiež mal za to, že nebolo preukázané, že žalovaný nemá nárok na bezdôvodné obohatenie, keď nebolo preukázané, že žalobkyňa nemohla disponovať s daným účtom. Žalobu žiadal zamietnuť. Navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia konania tunajšieho okresného súdu sp. zn. 28T/13/2020. Navrhol dopyt bankovej inštitúcie, kde boli poukázané finančné prostriedky, a to účet R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, aby bolo zistené, že žalobkyňa s danými finančnými prostriedkami disponovala, alebo mala k nim nejaké dispozičné právo.

22. Žalovaný v 2/ rade pred súdom uviedol, že predmetné zmluvy podpisoval za žalobkyňu, avšak s jej vedomím.

23. Okresný súd vykonal dokazovanie aj oboznámením relevantných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

24. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2015 žalovaný v 1/ rade ako veriteľ a žalobkyňa a žalovaný v 2/ rade ako spoludlžníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere 20 000 eur. Na zmluve je obsiahnutý podpis spoludlžník F. C. R. F..

25. Podľa oznámenia z Okresnej prokuratúry Žilina zo dňa 07.02.2020 vyplýva, že prokurátorka podala na žalovaného v 2/ rade obžalobu Okresnému súdu Žilina pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 TZ a pre pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) TZ. Proti žalovanému v 2/ rade ako obžalovanému je na základe predmetnej obžaloby vedené na tunajšom okresnom súde trestné konanie sp. zn. 28T/13/2020.

26. Podľa znaleckého posudku znalca Mgr. H. F. Č.. XX/XXXX na základe objednávky Okresného riaditeľstva PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-1399/3-VYS-ZA-2017 v trestnej veci podozrenia zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 TZ podpisy na predmetnej zmluve

o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluve o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX B.o dňa XX.XX.XXXX nie sú podpismi žalobkyne. Je možno potvrdiť, že sporné podpisy vyhotovil žalovaný v 2/ rade. Je nepochybné, že znalec vyhodnocoval pravosť podpisu žalobkyne na zmluve, ktorej posúdenie je aj predmetom danej veci. Strany sporu v danej veci závery predmetného znaleckého posudku nenamietali, ani nespochybňovali.

27. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd danú vec posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení.

Podľa 40 ods. 3 OZ, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

Podľa § 44 ods. 1 a 3 OZ Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je, aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijímú.

Podľa § 34 OZ Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 OZ Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať.

Podľa § 37 ods. 1 OZ Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

28. Okresný súd po odstránení väd žaloby v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR dospel k záveru, že v danej veci sa jedná o žalobu v procesnom režime § 137 písm. c) CSP.

29. Okresný súd sa následne prioritne zaoberal relevantnou námietkou žalobkyne, že nepodpísala predmetnú zmluvu (zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX B. G. XX.XX.XXXX), a teda so žalobcom predmetnú zmluvu neuzatvorila, ani nedala súhlas na jej uzatvorenie. Namietala, že nebolo jej vôľou predmetný zmluvný vzťah (zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX B. G. XX.XX.XXXX) so žalovaným v 1/ rade uzavrieť. Žalobkyňa tak spochybnila existenciu zmluvného vzťahu medzi stranami sporu (primárne medzi ňou ako dlžníkom a žalovaným v 1/ rade ako veriteľom)

30. Okresný súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že danosť vôle je základným predpokladom každého právneho správania - tvorí podstatnú, neopomenuteľnú a ničím nenahraditeľnú (výkladom neodstrániteľnú) náležitosť právneho úkonu. Právny úkon je prejavom vôle, s ktorým právny poriadok spája vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov právneho vzťahu. Podstatu právneho úkonu tvorí prejav vôle. Vôľa je nenahraditeľným elementom (prvkom) prejavu vôle. Prejav je odrazom (vyjadrením) psychického vnútra človeka rozpoznateľný v objektívnej realite. Aby sa vôľa mohla v objektívnej realite (navonok) uplatniť, musí byť vyjadrená tak, aby bola rozpoznateľná a uplatniteľná. Ak je prejav vôle uskutočnený mlčky (konkludentne), v týchto prípadoch sa uplatňuje pravidlo, ktoré dovoľuje na ňu prihliadať, len pokiaľ (vzhľadom na všetky okolnosti) sú vylúčené akékoľvek pochybnosti o tom, že tu vôľa je a tiež i to, aká je táto vôľa (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2012, sp. zn. 7 M Cdo 12/2011).

31. Okresný súd zároveň konštatuje, že súd preskúmava zmluvu zo všetkých hľadísk, na ktoré Občiansky zákonník viaže všeobecnú platnosť právnych úkonov (§ 34 a nasl.). Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadá sa naň, ako keby nebol urobený. Pri

posudzovaní dôvodov neplatnosti zmluvy je potrebné rozlišovať medzi dôvodmi neplatnosti, ktoré musia byť účastníkom tvrdené (napr. nedostatok slobody, vážnosti, rozpor s dobrými mravmi a pod.) a ostatnými, ku ktorým súd prihliada z úradnej povinnosti (nedostatok formy, absencia podstatných náležitostí, nespôsobilosť subjektu, rozpor so zákonom a pod.). Navyiac súd dodáva, že vo všetkých prípadoch neplatnosti právnych úkonov, ktoré nie sú uvedené v ust. § 40a OZ, ide o absolútnu neplatnosť.

32. Na základe uvedeného súd posudzoval predmetnú zmluvu, resp. zmluvy, t.j. zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX N.zatvorených dňa 15.04.2015 medzi žalobkyňou ako spoludlžníčkou, žalovaným v 1/ rade ako veriteľom a žalovaným v 2/ rade ako dlžníkom. Z vykonaného dokazovania, nielen z výpovede žalovaného v 2/ rade v rámci pojednávania, ale najmä zo znaleckého posudku, ktorého závery neboli v konaní spochybnené, je jednoznačne preukázané tvrdenie žalobkyne, že predmetnú zmluvu vlastnoručne nepodpísala. Ak preukázateľne absentuje skutočný, vlastnoručný podpis žalobkyne na predmetnej zmluve, resp. zmluvách, ako prejav vôle žalobkyne predmetnú zmluvu uzavrieť, tento písomný právny úkon je v súlade s § 40 ods. 3 OZ vo vzťahu k žalobkyňi neplatný, keď nie je podpísaný konajúcou osobou. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci možno konštatovať, že je preukázané tvrdenie, že žalobkyňa skutočne neprejavila vôľu predmetnú zmluvnú vzťah so žalovaným v 1/ rade uzavrieť. Podpis žalobkyne na predmetnej zmluve preukázateľne sfaľšoval žalovaný v 2/ rade, a teda tento právny úkon je vo vzťahu k žalobkyňi aj absolútne neplatný, a to v súlade s § 37 OZ, či § 39 OZ, nakoľko žalobkyňa tento právny úkon neurobila. Takto uzavretý právny úkon možno vyhodnotiť aj ako úkon rozporujúci dobrým mravom. Okresný súd konštatuje, že v konaní nebola vôľa žalobkyne vstúpiť do predmetného zmluvného vzťahu preukázaná. Hoci žalovaný v 2/ rade tvrdil, že zmluvu podpisoval s vedomím žalobkyne (čo žalobkyňa účinne poprela, keď uviedla, že na uzatvorenie zmluvy nedala súhlas), v tomto smere žalovaný v 2/ rade neunesol dôkazné bremeno, nepredložil, ani nenavrhol súdu žiadne relevantné dôkazy. Z uvedeného je nutné dospieť k záveru, že z absolútne neplatného právneho úkonu, t.j. z absolútne neplatnej predmetnej zmluvy voči žalobkyňi, nemôžu žalobkyňi plynúť žiadne práva a povinnosti. Žalovaný v 1/ rade tak nemá voči žalobkyňi z predmetnej zmluvy žiadny zmluvný nárok, ktorého by sa mohol voči žalobkyňi domáhať. Okresný súd považuje tiež za potrebné uviesť, že aplikácia § 145 ods. 2 OZ v danej veci neprichádzala do úvahy, hoc žalobkyňa a žalovaný v 2/ rade boli v čase uzavretia predmetnej zmluvy manželia. Podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažuje zmluva o pôžičke len jedným z manželov (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/234/2010 zo dňa 29.06.2011). Predmetná zmluva za daného skutkového stavu tak nebola spoločným záväzkom, ale len individuálnym záväzkom žalovaného v 2/ rade. V konaní nebola preukázaná vôľa žalobkyne uzavrieť so žalovaným v 1/ rade predmetnú zmluvu. Okresný súd žalobe žalobkyňi tak vyhovel a rozhodol, že právo žalovaného v 1/ rade voči žalobkyňi na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorených medzi žalobkyňou ako spoludlžníčkou, žalovaným v 1/ rade ako veriteľom a žalovaným v 2/ rade ako dlžníkom neexistuje, t.j. nie je dané.

33. Pokiaľ súd vyhodnotil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorených dňa XX.XX.XXXX medzi žalobkyňou ako spoludlžníčkou, žalovaným v 1/ rade ako veriteľom a žalovaným v 2/ rade ako dlžníkom v dôsledku absencie vôle na strane žalobkyne ako absolútne neplatný právny úkon (voči žalobkyňi), žalobkyňa má jednoznačne naliehavý právny záujem na danej veci. Bez rozhodnutia súdu by žalobkyňi „hrozila“ povinnosť plnenia z predmetnej zmluvy, ktorú preukázateľne nepodpísala a neprejavila vôľu ju uzavrieť. Bez rozhodnutia súdu by žalobkyňa mohla byť naďalej evidovaná aj v úverovom registri, v dôsledku čoho by mohla mať problém s vybavovaním iného úveru. Bez rozhodnutia súdu by sa tak žalobkyňa ocitla v neistej situácii, ktorá by negatívne ovplyvňovala jej ďalší život. Na tomto mieste okresný súd odkazuje aj na právny záver Najvyššieho súdu SR (hoc k ešte nezmenenej žalobe), ktorý konštatoval, že záver odvolacieho súdu o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení neplatnosti zmluvy z dôvodu prejudiciálneho skúmania platnosti resp. neplatnosti zmluvy v žalobe na plnenie, ktorá predchádza žalobu na určenie nie je správny, keď toto „pravidlo predchádzania“ žaloby na plnenie by platilo v okolnostiach posudzovanej veci iba vtedy, ak by žaloba na plnenie bola v dispozícii žalobkyne, čo v danej veci nie je možné. V tejto súvislosti okresný súd konštatuje naliehavý právny záujem aj po zmene žaloby, keď žalobkyňa by mala neisté postavenie (obavy, strach), či žalovaný v 1/ rade sa bude, alebo nebude domáhať od nej plnenia z predmetnej zmluvy, hoc túto so žalovaným v 1/ rade neuzatvorila, a mohla by tak byť bez rozhodnutia súdu v danej veci vystavená aj „riziku“ ďalšieho súdneho konania

o plnenie z predmetnej zmluvy. Okresný súd dospel k záveru, že rozhodnutím v danej veci je možné vyriešiť vzťah žalovaného v 1/ rade a žalobkyne z predmetnej zmluvy s konečnou platnosťou, keď v dôsledku tohto rozhodnutia nebude mať žalovaný v 1/ rade vo vzťahu k žalobkyňi žiadny zmluvný nárok, ktorý by mohol voči žalobkyňi z titulu predmetnej zmluvy uplatniť, resp. domáhať sa.

34. Vzhľadom na vymedzený predmet konania o neexistencii práva žalovaného v 1/ rade voči žalobkyňi z titulu predmetnej zmluvy, ako zmluvného záväzku, okresný súd vychádzajúc z predmetu konania nevykonal dokazovanie za účelom zisťovania prípadného bezdôvodného obohatenia na strane žalobkyne na úkor žalovaného v 1/ rade (mimozmluvného záväzku), tak ako žalovaný dopytom bankovej inštitúcie, na ktoré boli poukázané finančné prostriedky s cieľom zistiť, či žalobkyňa s finančnými prostriedkami disponovala, navrhol. Vo vzťahu k rozhodnutiu v danej veci, daného predmetu konania (neexistencie zmluvného záväzku, resp. nároku) považoval okresný súd dokazovanie s cieľom zisťovania a preukazovania prípadného mimozmluvného záväzku za neúčelné, nehospodárne a zbytočné. Takéto dokazovanie by pre rozhodnutie danej veci neprinieslo žiadne relevantné zistenia. Okresný súd v danej veci rozhodoval o neexistencii zmluvného záväzku. Okresný súd mal aj bez dokazovania v tomto smere dostatočne zistený skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie vo veci samej. Dokazovaním v navrhnutom smere žalovaným v 1/ rade by došlo v danej veci k zbytočným prietahom v konaní. Ak má žalovaný v 1/ rade za to, že došlo, resp. mohlo dôjsť na strane žalobkyne na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu môže v tomto smere podniknúť právne kroky, avšak nie v tomto konaní, predmetom ktorého je určenie neexistencie zmluvného záväzku, resp. neexistencie práva, nie existencie záväzku mimozmluvného (bezdôvodného obohatenia). Rozhodnutím v danej veci vychádzajúc z predmetu konania okresný súd rozhodol iba o neexistencii práva zo zmluvy. Vzhľadom na vymedzený predmet konania okresný súd nevidel dôvod v danej veci zaoberať sa aj prípadnými mimozmluvnými vzťahmi medzi stranami sporu.

35. Okresný súd dodatočne po vyhlásení rozsudku zistil, že v dôsledku momentálneho zlyhania duševnej činnosti nevyhlásil výrok, resp. nerozhodol o návrhu žalovaného v 1/ rade na prerušenie konania až do právoplatného skončenia trestného konania tunajšieho okresného súdu sp. zn. 28T/13/2020. V tomto smere však vydal dopĺňacie uznesenie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 453 ods. 3 CSP ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 453 ods.3 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu (100%), preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a priznal žalobkyňi voči žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, a to tak pôvodného konania, dovolacieho konania ako aj aktuálneho konania v danej veci. Žalovaný v 1/ rade ako veriteľ a žalovaný v 2/ rade ako dlžník netvorili nerozlučné procesné spoločenstvo, súd ich tak na trovy konania nezaviazal spoločne a nerozdielne.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.